

Nr 309

Av herrar Nordgren och Darlin, angående den allmänna varuskatten vid tjänsteprestationer m. m.

(Lika lydande med motion nr 264 i Första kammaren)

I förordningen om allmän varuskatt stadgas vissa undantag för skattskyldighet. Sålunda föreligger enligt 13 § icke skattskyldighet vid tillhållande av skattepliktiga varor och tjänsteprestationer samt uttag ur rörelse av skattepliktiga varor i allenast ringa omfattning eller vid tjänsteprestation med avseende å kläder eller andra textilvaror, där den som utför prestationen icke har fast driftställe för verksamheten.

Så länge omsättningsskatten bibehålles enligt nuvarande princip synes dessa undantag stå i dålig samklang med reglerna om en allmän varuskatt. Då de medför orättvisa konsekvenser i konkurrenshänseende mellan framför allt de mindre företagen och hantverkarna å ena sidan samt tillfällighetsföretagare å den andra, bör de enligt vår mening utgå ur förordningen om allmän varuskatt. Dessa orättvisor, som skapats vid förordningens ikraftträdande den 1 januari 1960 och som tidigare påtalats, har skärpts genom höjningen av varuskatten från 4,2 till 6,4 procent. Motiveringen för att skatten i fråga, när den nu är införd, verkligen göres till en allmän varuskatt, med så få undantag som möjligt, blir sålunda starkare för varje höjning av procentsatsen.

Det framhölls i proposition nr 162 till 1959 års riksdag, att skatten inte borde tillåtas få en snedvridande effekt på gällande konkurrensförhållanden. Den utformning 13 § erhållit innebär emellertid att den fått denna effekt, i många fall i så hög grad att det innebär ett hot mot flera yrkeskategorier och deras sysselsättning. Utformningen gynnar uppkomsten av s. k. fritidsföretagare, vilkas avsikt är att undandra sig skattskyldighet och utnyttja möjligheterna till »skattefria» inkomster. I avsevärd omfattning har undantagsreglerna fått denna gynnsamma verkan.

Den förkortade arbetstiden har också medfört tydliga tendenser till ökning av antalet s. k. fritidsföretagare. Att dessa i skydd av en förordning skall gynnas på de lojala skattskyldiga företagens, yrkesutövarnas och arbetarnas bekostnad måste anses vara i hög grad otillfredsställande. Hantverket och den mindre företagsamhetens konkurrensförmåga är redan genom bl. a. den allmänna varuskattens införande så hårt pressad att den inte bör ytterligare försämrans genom att privilegiera här berörda företeelser.

Att vissa svårigheter i fråga om skattekontrollen kan komma att uppstå vid en begränsning av 13:e paragrafens omfattning är vi medvetna om. Des-

sa olägenheter synes oss dock vara av mindre betydelse än konsekvenserna av nu gällande bestämmelser, som direkt stimulerar till skatteflykt. Vi vill därför föreslå, att riksdagen beslutar sådan ändring av 13 § allmänna varuskatteförordningen att nu gällande undantagsregler från skatteplikt begränsas enligt motionens syfte.

Naturligtvis kan kontrollkostnaderna till följd av att skattskyldighet sålunda införes bli avsevärda. Det torde emellertid vara tillräckligt om stickkontroll genomföres. Kostnaderna härför torde på längre sikt inte vara avskräckande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 13 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) angående allmän varuskatt.

Häri genom förordnas, att 13 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) angående allmän varuskatt erhåller följande ändrade lydelse:

13 §.

Skattskyldighet föreligger icke

- a) vid uttag ur rörelsen av skattepliktiga varor i allenast ringa omfattning,
- b) vid försäljning eller uttag av till driften hörande maskiner, inventarier och dylikt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963.

Stockholm den 24 januari 1963

Hans Nordgren

Gösta Darlin